

עמ"ת 1554/04/14 - מדינת ישראל נגד סאנד קשוע

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 1554-04-14 מדינת ישראל נ' קשוע(עציר) 01 אפריל 2014

לפני כב' השופט אהרון מקובר

העוררת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	סאנד קשוע (עציר)

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד עמרית ביים

ב"כ המשיב עו"ד שי טובים

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

זהו ערר על החלטת בית משפט השלום בראשל"צ (כב' השופט מ. מזרחי) מיום 31.3.14 בתיק מ"ת 38971-01-14, שבה קיבל את המלצת שירות המבחן והורה על שחרורו של המשיב לקהילה טיפולית "אלפיטאם", לטיפול בגמילה מסמים.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת רכב בצוותא חדא, החזקת מכשירי פריצה לרכב, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, נהיגה בפזיזות, חבלה במזיד ברכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, נהיגה ללא ביטוח, פנית פרסה מסוכנת וסטייה מנתיב הנסיעה.

ב"כ העוררת מפנה למסוכנות הרבה שיש לטענתה במשיב, לאו דווקא בחלק הראשון של האירוע, של הגניבה בצוותא של הרכב, כאשר בחלק זה של האירוע היה השותף האחר דומיננטי יותר מהמשיב שכן האחר הוא שפרץ לרכב, פירק את לוח השעונים, שבר את הסוויץ' והתניע את הרכב באמצעות מחשב לניהול מנוע של הרכב והעביר בהמשך את הרכב למשיב אשר נהג ברכב לכיוון שטחי האיזור, בעוד השותף האחר נוהג לפניו על מנת להתריע על מחסומי משטרה. המשך האירוע הוא כאשר השוטרים הבחינו ברכבים והציבו מחסום דוקרנים ועצרו את הרכב המוביל של השותף האחר. אותו שותף הודיע למשיב באמצעות מכשיר טלפון סלולרי שהמשטרה בעקבותיו ומרגע זה ואילך התנהל מרדף אחרי

הרכב שבו נהג המשיב. כאשר ראה המשיב את הרכב המשטרתי ביצע פניית פרסה מסוכנת, כשהוא סוטה לנתיב הנסיעה הנגדי וגורם לרכב אחר לבצע בלימת חירום. המשיב נסע לאחור במהירות, כשראה שבלש ניגש אליו לעוצרו פגע בו כשהוא עולה עם הגלגל הקדמי שמאלי של הרכב על רגלו השמאלית של השוטר. המשיב פתח את דלת הנהג לעבר השוטר בחוזקה על מנת להרחיקו והפיל את השוטר על הכביש והמשיך בנסיעה מסוכנת על השוליים, בין הרכב המשטרתי למעקה הבטיחות כשהוא פוגע בדלת הרכב המשטרתי והודף אותה על השוטר. המרדף המשטרתי המשיך אחרי המשיב, וזה ירד בשלב מסוים מהרכב ונמלט רגלית עד שהשוטרים תפסו אותו.

ב"כ העוררת מפנה גם לעברו הפלילי של המשיב, בעל שלוש הרשעות בעבירות רכוש, שוד, גניבות רכב, פריצות לכלי רכב, זיוף סימני זיהוי של רכב ועוד. העובדה שהמשיב ריצה גם שלושה מאסרים ממושכים בפועל וכן תלויים ועומדים נגדו שלושה מאסרים מותנים ברי הפעלה.

ב"כ העוררת טוענת עוד כי השותף האחר נעצר עד תום ההליכים נגדו, וזאת כאשר המשיב אצלנו ביצע את כל העבירות הנוספות בחלק השני של האירוע, כאשר השותף האחר לא עשה זאת, ומבחינה זו העבירות שבהם מואשם המשיב חמורות יותר. לטענתה, בית משפט קמא לא התייחס לעבר הפלילי של המשיב, למאסרים שריצה, למאסרים המותנים, ולחומרה שבהמשך האירוע.

כמו כן טוענת ב"כ העוררת שהמשיב לא החל בהליך גמילה בטרם מעצרו והודיע שהוא רוצה לעבור הליך כזה רק לאחר שנעצר.

מנגד, טוען ב"כ המשיב שיש להשאיר את החלטת בית משפט קמא על כנה. לדבריו מדובר באדם תלוש, שמבקש לצאת ממצב שבו צרך סמים באמצעות טיפול גמילה. ב"כ המשיב מציין כי מדובר באדם חלש, כאשר השותף האחר הוא זה שפיתה אותו לבצע את העבירות בכתב האישום, והשותף האחר היה הדמות הדומיננטית באירוע זה.

ב"כ המשיב מפנה לתסקירי שירות המבחן מיום 25.2.14 ומיום 27.3.14 שהמליצו שניהם לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בקהילה הטיפולית "אלפייטאם", וכי המשיב עבר גם רעיון קבלה ונמצא מתאים. ב"כ המשיב טוען כי הטיפול בקהילה הטיפולית יציל את המשיב.

לאחר שעיינתי בחומר שהומצא לי ושמעתי את טיעוני הצדדים, נראה לי כי אמנם בחלק הראשון של האירוע, דהיינו קשירת הקשר לביצוע פשע, גניבת הרכב בצוותא חדא והחזקת מכשירי פריצה לרכב, היה השותף האחר הדמות הדומיננטית יותר, הרי שבהמשך האירוע, היינו ההימלטות, הפגיעה בשוטר, הנהיגה המסוכנת וכל שאר העבירות המיוחסות למשיב בעניין זה בכתב האישום, מלמדים על חומרה רבה ביותר, כשכל אלו לא היו אצל השותף האחר.

אני סבור כי העבירות המיוחסות למשיב כפי שתוארו לעיל מלמדות על מסוכנות רבה מצידו. קשה לי לקבל את התיאור שמתאר ב"כ המשיב את המשיב כאדם תלוש, חלש וכדומה. המשיב יכול היה לעצור את הרכב כאשר המשטרה ביצעה אחריו מרדף, אולם המשיב לא עשה זאת. המשיב לא רק נמלט עם הרכב שבו נהג, אלא גם נהג בצורה מסוכנת בכביש,

כשהוא מבצע פניית פרסה מסוכנת וסוטה לנתיב הנגדי, שהוא נוסע גם לאחור. לא זו אף זו, המשיב גם לא היסס לפגוע בשוטר כשהוא עולה על רגלו השמאלית ולאחר מכן פותח את דלת הרכב על השוטר ומפיל אותו לכביש, ולאחר כל אלה ממשיך להימלט בנסיעה פרועה ומסוכנת וכאשר הרכב המשטרתי ממשיך לדלוק אחריו הוא עוצר ונמלט רגלית. המשיב יכול היה בנקל לא לנהוג כך, אולם משביצע את כל הנ"ל, עולה מכך רמת מסוכנות גבוהה מאוד. בהקשר זה יצוין כי המשיב הודה בקיומן של ראיות לכאורה בתיק זה, ובשלב זה האמור הוא כמובן לכאורה בלבד.

לאמור לעיל יש להוסיף את העובדה שלמשיב עבר פלילי של שלוש הרשעות קודמות בעבירות רכוש, לרבות שוד, גניבת רכבים, פריצות לרכבים ועוד. המשיב ריצה שלושה מאסרים בפועל, מאסר של 12 חודשים, מאסר של 40 חודשים ומאסר של 16 חודשים. ב"כ המשיב אמר בדיון היום כי מצא את המשיב בוכה בבית המעצר וכשבריר מדוע אמר לו המשיב שהוא הבטיח לאמו שלא יכנס יותר למעצר. מסתבר שלמרות זאת, שנה וחצי לאחר שהשתחרר המשיב מהמאסר האחרון והינה הוא כבר חוזר ומבצע את העבירות החמורות הנ"ל.

ההלכה היא כי הליך גמילה ייעשה בדרך כלל בהליך העיקרי לאחר גזר הדין, אם כי אין מדובר בקביעה מוחלטת וכאשר החל המשיב בהליך גמילה טרם מעצרו, או הראה על כוונתו להתחיל בהליך כזה טרם מעצרו, ניתן להתחשב בכך בעניין זה. במקרה שבפנינו לא היה כן. המשיב לא החל בהליך גמילה בטרם נעצר ואין כל אינדיקציה לכך שהתכוון להתחיל בהליך כזה, כשדבריו לשירות המבחן נאמרו לאחר שנעצר. שירות המבחן עניינו אך ורק במשיב, בעוד שעניינו של בית המשפט הוא גם באינטרס הציבורי ובמסוכנות שישנה במשיב כלפי הציבור. נראה שיש במשיב מסוכנות רבה כלפי הציבור, ומעשיו גם מלמדים שאין עליו מורא הדין.

לאור כל האמור, אני מקבל את הערר ומורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים הפליליים נגדו בתיק זה.

**ניתנה והודעה היום א' ניסן תשע"ד,
01/04/2014 במעמד הנוכחים.
אהרון מקובר, שופט**